

seende et Baaud: fuldt saavel som Sleertallets, og, naar man gaaer tilbage til tidligere Forhandlinger, har saa ikke i Virkeligheden denne Drængen paa for at faae en Commission nedsat, som skulde fremkomme med et Forslag, indeholdt Duffet om netop at faae eengang for alle eller i alt Fald for en længere Tid en varig Tilstand bragt tilveie? Har det ikke netop været Meningen, at vi skulde undgaae disse evige Debatter, hvergang Finantsloven ligger for, om Storrelsen af det Tilskud, der er Tale om at give? Har dette ikke været Meningen, saa vidner det kun om, at der er en Forskjel i den forskjellige Opfattelse om Virkningen af hans Forslag, at han mener, at hans Forslag netop ikke skal være noget Stabilt, at det kun skal være en Overgangstilstand for ganske at slaae Haanden af Theatret. Men af de af mig givne Beregninger fremgaaer, at selv for de Herrer, der mod min Anskuelse onste Theatret slaaet ihjel, er det Tidspunkt, der nu er Tale om, det uheldigste, der kan vælges, fordi vi endnu have en meget stor Deel Kræfter til Disposition, som vi give Slip paa, og som vi altfaa ligefrem forære tilbage til dem, der kunde bruge dem, uden at vi faae noget Bederlag derfor. Men det vil ikke være Tilfældet om 15 eller 20 Aar; da ville disse Kræfter være brugte op, og da ville Alle de, der nu ere kongelig ansatte, efterhaanden gaae af sig selv, af Nødvendighed, og der vil ikke være kommet nye til, fordi kongelig Ansættelse ikke finder Sted efter Sleertallets Forslag, og fordi Finantsloven i de senere Aar mere og mere har indskrænket den kongelige Ansættelse. Sølgen er alfaa ganske simpel, at det Tab, der kommer frem, behøve vi ikke at høre; vi behøve ikke at udrede de 370,000 Rd., som er Forskjellen mellem, hvad Mindretallets og Sleertallets Forslag vilde koste, selv om de Herrer til den Tid vilde have Theatret nedlagt, thi til den Tid vil Theatret ikke have den Byrde paa sig. Det ærede Medlem henvendte sig temmelig skarpt til mig i Anledning af, at jeg havde opholdt mig Noget over, at han havde fundet sig foranlediget til at indlede sit Foredrag med en Forsikring

om, at han virkelig havde bestæftiget sig med disse Sager. Ja, det har jeg opholdt mig over, fordi jeg mener, at, dersom selve Indholdet af det, man siger, ikke indeholder det tilstrækkeligt Begrundende for de ærede Medlemmer, saa nytter det virkelig ikke, at man siger: „Seg er flog, jeg veed det, jeg har bestæftiget mig med disse Ting“, thi det skal netop bevises gennem, hvad man siger. Der er et Ordspog, som er temmelig uhøfligt, og som jeg derfor ikke skal udtale. Det ærede Medlem syntes at vinde en vis Sympathi med en Appel til Menneskefjærligheden, ved at sige, at der vilde være noget Urimeligt i, at man her i Kjøbenhavn gav Penge ud til Theatre midt i en By, hvor Fattigdommen kan være saa stor, som den er der. Jeg vil dog derved tillade mig at gjøre den Bemærkning, at, dersom det hængte saaledes sammen, at Kjøbenhavn ikke kunde understøtte sine Fattige i det Omfang, som det overhovedet er fornuftigt at yde dem Hjælp i for paa den ene Side at opretholde dem ligefrem legemlig og paa den anden Side ikke gaae deres Drift til at komme til selv at erhverve Noget — dersom der var Tale om, at Kjøbenhavns Commune var saa fattig, saa havde hans Argumentation Noget at betyde, men det vide vi Allesammen, at der ikke er Spørgsmaal om, at der ikke i Kjøbenhavns Commune eller nogetsteds i Landet skulde være tilstrækkelige, ja endogsaa rigelige Midler tilstede til, efter den Anskuelse, man nu paa de forskjellige Steder har om Omfanget, hvori man bør understøtte de Fattige, at yde dem den fornødne Understøttelse. Derfor har i Virkeligheden denne Grund Suet, aldeles Suet, at sige. Jeg vil slutte med den Bemærkning, at jeg aldeles tiltræder, hvad min ærede Nabo (Kee) udtalte om den Følelse, der er for det kongelige Theater rundt om i Landet, for det kongelige Theater NB. som en virkelig kunstnerisk Anstalt og som en Institution, der har Betydning for det hele Land i national Henseende. Det maa man give ham Ret i, at der ingen Tvivl er om, at det hele Land har Agtelse og Velvillie for det, og der er heller ikke mindste Tvivl om, at det kongel-